

Het is het staatskapitalistische Rusland even weinig mogelijk op deze weg voorwaarts te gaan als het private kapitalistische Westeuropa. We weten toch maar al te goed dat deze passage in de nota slechts een radikaal frase is, een extreemistische zinswending en een verskuijerde konsessie aan haar nationale en internationale schaaapjes.

De Rote Fahne waagde het deze heldendaad van Sovjet Rusland te bezingen. Ze geeft als onderschrift: Sovjet Rusland rukt Briand's Pan Europa het masker af.

Het blijft de bolsjewistische bladen voorbehouden om duidelijk zichtbare zwendel steeds weer in zijn tegendeel te veranderen. Wij hebben Pan Europa aangeduid als dat wat het is, een nieuwe groot opgezette bedrogsmanceuvre.

Wij hebben tegenover de draaijerijen van de Sovjet regering en de Derde Internationale de waarheid gesteld. Wij noemen in tegenstelling met de Sovjet nota, de paneuropese studiekommissie niet een instrument van de wereld of europese vrede, maar een gevaarlijk oorlogsinstrument.

Wij beweren, in tegenstelling met de Sovjet nota, dat iedere deelname aan deze paneuropese studiekommissie neerkomt op orakeliese benevelingspolitiek van de miljoenen massaas der proletariers der geheele wereld.

VERANTWOORDING
C te L f 0.10, M te L f 1.-, H M te A f 1.-, E.R.M. te A f 1.-
P.v.A. te L f 3.-, v 3 te A f 2.-, Th M te A f 2.50, Zwolle f 2.40,
J.J. te B f 5.-

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125(G)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Dit persmateriaal wordt aan belangstellenden gratis toegezonden. Stuur ons uw vrijwillige bijdrage.

DOELSTELLING:
De ontwikkeling van het kapitalisme voert tot steeds heviger crisissen, welke in steeds grooter werkloosheid en telkens diepere ontwrichting van het productieapparaat hun uitdrukking vinden, waardoor miljoenen arbeiders buiten de productie staan en aan de uit-hongering zijn prijsgegeven. De thans op den voorgrond tredende rationalisatie van het bedrijfsleven versnelt het tempo van deze ontwikkeling.

De toenemende verarming en de steeds groeiende onzekerheid van bestaan dwingen de arbeidersklasse den strijd voor de communistische productiewijze aan te binden. De groepen van Internationale Communisten welken de arbeiders in dezen strijd op het beheer en de leiding van productie en distributie volgens algemeen geldende, maatschappelijke regels ZELF ter hand te nemen, om zoo DE ASSOCIATIE VAN VRIJE EN GELIJKE PRODUCTIEN te verwezenlijken.

De groepen van Internationale Communisten sien den wezenlijken vooruitgang der arbeidersbeweging in de ontwikkeling van het zelfbewustzijn der arbeiders. Daarom plaatsen ze zich tegenover de leiderspolitiek van de parlementaire partijen en van de vakbeweging en stellen de leuze:
**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HAN- DEN VAN DE BEDRIJFS- ORGANISATIES!**

Int. Instituut
Soc. Geschiedenis
Amsterdam

**ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERSRADEN!
DE PRODUCTIE IN HANDE DER BEDRIJFSORGANISATIES!**

Amsterdam April No. 1.
Vierde Jaargang No. 6.

TRIBUNE-VERSLAGGEVING EN PARTIJ-COMMUNISTEN-METHODES.

W.K. Je vraagt me om inlichtingen naar aanleiding van het Tribune-verslag inzake onze vergadering in het verkooplokaal te Rotterdam over het Bankroet van het Bolsjewisme.

Ik heb dat verslag niet gelezen. Ik heb het een tijdje met dat blad geprobeerd maar het de deur veer uitgegooid, omdat het schaamteloos liegen van dat blaadje te herzenloos is om er veel aandacht aan te wijden.

Ik geef je hier dus de feiten aangaande de beide vergaderingen over bedoeld onderwerp: 24 Februari had de vergadering over het Bankroet van het Bolsjewisme in den Haag plaats. Ik hoef hier geen verslag te geven over het gesprokenen van A L C, de feiten zijn de lezers van de PIC al te bekend.

Voor de CP was Wijnkoop aanwezig, hun beste debatter werd er dus voor gespannen. We hebben hem en zijn partijgenoot Lintelo(?) vijf kwartier gelegenheid gegeven de beweringen van Constandse te logenstraffen. Dat was een kwart uur meer dan waarop ze recht hadden en W.P was over de debatgelegheid, die hun geboden werd uiterst tevreden. Ik geef hier geen beschouwing of beschrijving van het succes, dat de beste debater der CPH te den Haag heeft gehad. Men toetst dit maar aan het gedrag der "officieele Communisten" in de daarop volgende vergadering te Rotterdam.

Op deze vergadering gedroegen de CPers zich van het begin tot het einde gedeeltelijk als volslagen idioten, gedeeltelijk als lijdens aan dronkenmanswaan-zijn. Een deel stootte onophoudelijk onsamenhangende onzin uit, een ander deel wist slechts hysterisch te huilen, maar dat dan ook in die mate, dat Constandse voor zijn rede 2 uur nodig had, dezelfde rede, waarvoor hij in den Haag maar een uur behoefde. We hadden vooruit gewaarschuwd, dat het oponthoud, dat door dat stel geestelijk abnormalen werd veroorzaakt in hun eigen nadeel zou zijn; omdat we het eenvoudig van hun tijd bij de gelegenheid tot debat zouden aftrekken. Maar we hebben hen nog ongeveer drie kwart uur hun gang laten gaan en in dit geval kwam die tijd hoofdzakelijk aan een jong CPer, die in Rusland is geweest, tengoede, aan wie verschillende hun tijd afstonden.

2.
Hoewel het grootste deel, naar schatting ongeveer drie kwart van de deelnemers aan de vergadering, anti-bolsjewistisch was, lukte het de voorzitter gedurende het debat wel voldoende orde te handhaven om hem behoorlijk te doen uitspreken. Dat was heel wat als men weet, dat de gemoederen uiterst verhit waren in verband met het kwajongensachtig gedrag van dat stelletje schreeuw-ers. Maar toen hij uitgesproken was en C aan zijn repliek begon, bleek, dat de rust, of betrekkelijke rust der tegenstanders, als naar gewoonte, allerm minst wisten te waardeeren. Ze gingen te keer als varkens en na 20 minuten had C, die geen sterke stem heeft en wiens stem reeds te den Haag sterk had geleden, niet veel geluid meer over. Rede waarom we de vergadering toen maar sloten.

We hebben ons afgevraagd, of we met dat stel zoo door kunnen gaan, en welke maatregelen we zullen moeten treffen om rustig vergaderen in de toekomst mogelijk te maken.

Je kunt ze er wel uithouden, maar tenslotte bedoeld onze bekeeringsijver ook de verstandigen en niet volslagen verwaasden te overtuigen.

We zijn echter tot geen resultaat gekomen. Het is misschien wel een onderwerp, waarmee we ons lardelijk zullen moeten bezig houden.

De manier, waarop Sneevliet ze een week later, steunende op onze ervaring, buiten de deur hield, lijkt ons verkeerd en heel eenvoudig voor H.H. bonzen om van oppositie af te komen.

Een klein voordeeltje zit er echter wel aan. Ik sprak een paar Rotterdamse communisten over het gebeurde, maar die volden zich niet op hun gemak en namen allerm minst het gebeurde voor hun mede-verantwoording.

Intusschen, wie weet een probaat middel tegen het ziekteverschijnsel in de C.P., waar men geen vergaderingen van tegenstanders schijnt te dulden, ongeacht of ze behoorlijk gekegenheid tot debat hebben of niet?

K.

DE TOESEKAND IN DE VEREENIGDE STATEN.

"Zestig dagen", voorspelde president Hoover bij het begin van de economische crisis in Amerika, "eb de crisis is overwonnen". De zestig weken zijn al ruim gepasseerd en nog steeds duurt de economische crisis met onverminderde scherpte voort. Leek het in het begin van het jaar, dat tendenzen tot opleving aanwezig waren, de statistieken over Februari toonen, dat de dalende lijn nog niet tot een keerpunt is gekomen en in Maart vonden nog in alle groote bedrijven ontslag en inkrimping plaats.

Bijna algemeen tracht men de loonsverlaging (van 10 tpt 25%) door te voeren en een golf van stakingen spoelt over het land. Wat niet verhindert dat de loonsverlaging toch doorgang vindt, daar bijna alle stakingen verloren worden. Slechts in enkele gevallen konden de arbeiders hun oude positie handhaven. De stakingen breken spontaan uit en vinden daarom ook bijna zonder uitzondering geen steun bij de organisaties en worden door de bezittende klasse met uiterste scherpte bestreden.

Eenheid in de strijd ontbreekt, de stakingen breken zonder plan uit. Meest in middel en kleine bedrijven. Het hoogste aantal stakers in een bedrijf bedroeg 10.000 man, maar bijna 100 stakingen woeden in de verschillende staten tegelijkertijd. Het ligt in de lijn van de verwachting, dat binnen kortere of langere tijd ook in de grotere industrie-centra de strijd ontbranden zal. De ervaring heeft geleerd, dat deze stakingen direct als opstanden zullen worden behandeld. Dat is de Amerikaansche bourgeoisie wel toevertrouwd.

De 10 millioen werklozen zijn nog absoluut passief. Het is onmogelijk ze te organiseren. Er is geen organisatie, die de werlooze massa's weet te bein-

3.
vloeden. Ze zoeken allen nog individueele hulp en gaan inn ongehoorde getallen ten onder. De ellende is veel erger dan in de Duitsche inflatieperiode, maar de regering trekt er zich niets van aan en onderdrukt alles wat waagt te protesteeren.

Hoe gedragen zich de verschillende arbeidersorganisaties in de crisis en wat zijn de resultaten van hun optreden?
DE COMMUNISTISCHE PARTIJ voert dezelfde politiek, die we in Europa kennen. Alles wat niet tot de partij behoort of niet onder controle van de partij staat is contra-revolutionair. Kant zich tegen de politiek van de Trotski-groepen, die een eenheidsfront van werklozen voorstellen en hun eigen werklozenorganisaties daarvoor ter beschikking stellen. Verzamelt handteekeningen, die men naar Washington zendt en bedelt om werklozenondersteuning. War natuurlijk geen resultaat heeft. Organiseert demonstraties, waarvoor weinig belangstelling bestaat en die bijna altijd uit elkaar geslagen worden. Verder het gewone Ruslandgeeschreeuw, deelname aan de verkiezingen en alles verder als hier. Heeft ongeveer 4000 leden en probeert in alle organisaties haar cellen te bouwen. Geeft een krant uit, die steeds tusschen dood en leven zweeft. Net als hier.

PROLETARIAN PARTY.

Probeert de werklozen te organiseren, zonder eenig resultaat. Verwierp op het laatste Mei-congres, de reformistische eisch naar werklozenuitkeering. Handhaven hun standpunt t.o.v. Rusland. Blijven Stalinisten, op parlement en vakvereniging ingesteld. Aantal leden is stagneerende. In de plaatselijke afdeling Chicago zijn enkele Proletarian Party-leden, die zich naar het KAP standpunt bewegen. De Proletarian Party heeft noch invloed noch toekomst. Heeft cursussen georganiseerd tot studie van het boek van Grössmann over de Ineenstorting van het kapitalistische systeem.

VAKBEWEGING (American Federation of Labor).

Verlies aan leden, daar 50% hiervan werkeloos zijn en geen voordeel van hun organisatie hebben. Is reactionair in alle vragen. Ondersteunt de regering in haar strijd tegen de arbeiders. Wordt door de arbeidersklasse (ook door haar eigen leden) niet als een arbeidersorganisatie beschouwd.

SOCIALISTISCHE PARTIJ

Komt op voor werklozenuitkeering. Heeft geen invloed op de arbeiders. Is niet zoo reactionair als de I.I.E. Internationale. Bevindt zich nog in de vooroorlogsideologie van de socialdemocratie. Heeft ongeveer 3000 leden.

INDUSTRIAL WORKERS OF THE WORLD.

Verliest eveneens aan leden. Waar dit niet het geval is toch evenmin vooruitgang. Heeft haar invloed meer op de uitbrekende stakingen sinds de mijnstaking in Colorado verloren. Probeert de arbeiders voor de zes-urendag te winnen. Weet geen weg met de crises. Gelooft niet aan de doodscrisis, maar verwacht een nieuwe opbloei van het kapitalisme. Wil stakingen van de werklozen voor wederopname in het bedrijf. Haar parolen met betrekking tot de zes-urendag en de werklozenstakingen zijn utopien en kunnen geen strijdleuzen worden. De zes-urendag-euze is door de vakbeweging reeds geanekeerd. De werklozen reageeren op de I.W.W. evenmin als zij op andere organisaties reageeren.